

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgever

Vordering van werknemer tot betaling van 3284,45 overuren wordt deels toegewezen, nu werknemer urenstaten kan overleggen en werkgever geen deugdelijke sluitende administratie heeft bijgehouden. Geen sprake van rechtsverwerking. Eerder gegeven ontslag op staande voet is vernietigd (conform art. 9 BBA).

Feiten

Werknemer werkte bij werkgever in de functie van loonwerker. Werknemer is vanaf 5 mei 2015 arbeidsongeschikt. Bij brief van 26 mei 2015 heeft de gemachtigde van werkgever werknemer op staande voet ontslagen. Bij vonnis van 16 mei 2015 is werkgever in kort geding veroordeeld tot betaling van het achterstallig en nog te ontvangen loon. Geen van partijen is een bodemprocedure gestart. Het ontslag dateert van voor het intreden van de wetswijziging op 1 juli 2015, zodat het 'oude' recht van toepassing is. Werknemer vordert onder meer – samengevat – veroordeling van werkgever tot betaling van € 52.551,20, vermeerderd met wettelijke verhoging en wettelijke rente.

Oordeel

Beoordeeld dient te worden of werknemer recht heeft op betaling van 3284,45 overuren. De kantonrechter constateert dat werkgever geen deugdelijke, sluitende, administratie heeft bijgehouden. Kennelijk wordt naast de vermelding op de urenstaten geen andere administratie bijgehouden van overuren, vakantiedagen en ander opgenomen verlof. De kantonrechter is van oordeel dat werknemer met de overlegging van de urenstaten zijn aanspraak op 1988 overuren voldoende heeft aangetoond. Het is aan werkgever om hiertegen gemotiveerd verweer te voeren. Dit heeft werkgever niet dan wel in onvoldoende mate gedaan. Bij gebrek aan een gemotiveerde betwisting wordt de vordering van werknemer ten aanzien van de 1988 overuren toegewezen. Dit correspondeert met een bedrag van € 31.808 bruto (1988 x € 16 bruto). Over het bedrag van € 31.808,00 bruto zal de wettelijke verhoging worden toegewezen. De kantonrechter is verder van oordeel dat er geen sprake is van rechtsverwerking. Hiervan is immers sprake als een schuldeiser zich dusdanig heeft gedragen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onverenigbaar is als hij nog een beroep op dit recht doet. Van onverenigbaarheid is sprake in twee gevallen: als de schuldeiser bij de schuldenaar het gerechtvaardigde vertrouwen heeft gewekt dat de schuldeiser zijn vorderingsrecht niet meer te gelden zou maken en als de schuldenaar onredelijk wordt

benadeeld of bezwaard indien de schuldeiser nog een beroep doet op zijn recht. Van het een noch het ander is in casu sprake. De overige gevorderde overuren zullen worden afgewezen. Ten aanzien van dit deel van de vordering heeft werknemer zijn vordering niet onderbouwd. Werknemer heeft niet aangetoond dat hij gedurende de periode waarvan geen urenstaten voorhanden zijn, daadwerkelijk overuren heeft gemaakt. In reconventie twisten partijen over de vraag of werknemer tijdig de nietigheid van het op 26 mei 2015 gegeven ontslag op staande voet heeft ingeroepen dan wel dat er sprake is van verjaring. De verjaringstermijn van zes maanden heeft op 26 mei 2015 een aanvang genomen. Anders dan onder het huidige recht kon tot 1 juli 2015 een werknemer een (onterecht) gegeven ontslag op staande voet vernietigen door het uitbrengen van een (buitengerechtelijke) verklaring daartoe. Bij exploit d.d. 29 juni 2015 is werkgever door werknemer in kort geding gedagvaard voor de zitting van 7 juli 2015. Naar het oordeel van de kantonrechter moeten voorgaande vermeldingen in de kortgedingdagvaarding als een beroep op vernietiging van het gegeven ontslag op staande voet worden aangemerkt. Op basis van voorgaande overwegingen komt de kantonrechter daarom tot het oordeel dat het beroep op vernietiging tijdig en binnen de vervaltermijn van zes maanden is gedaan. Nu gesteld noch gebleken is dat de arbeidsovereenkomst op enige andere wijze is beëindigd, duurt die derhalve nog steeds voort. Dit brengt met zich dat de vorderingen in reconventie zullen worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 29-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2017:2745

Zaaknummer: 5238107 cv 16-7343

Rechters: J. de Scheurs-van Langemheen

Advocaten: W.N. Scheien en H.G.M. Hilken

Wetsartikelen: 9 (oud) BBA